

EBA/GL/2015/20

03/06/2016

Ghid

Limitele aferente expunerilor față de entitățile din sectorul bancar paralel ce desfășoară activități bancare în afara unui cadru reglementat conform articolului 395 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

1. Conformitate și obligații de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta orientările.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari sau privind modul în care ar trebui aplicat dreptul Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 03/08/2016. În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2015/20”. Notificările trebuie trimise de persoane care au autoritatea de a raporta cu privire la respectarea ghidului în numele autorităților competente. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p.12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

5. Acest ghid precizează metodologia care trebuie folosită de instituții în cadrul proceselor și politicilor interne, pentru abordarea și gestionarea riscului de concentrare rezultat din expuneri față de entități din sectorul bancar paralel. În mod special, acest ghid precizează criteriile pentru stabilirea unei limite totale adecvate pentru expunerile față de entitățile din sectorul bancar paralel ce desfășoară activități în afara unui cadru reglementat, precum și a limitelor individuale pentru expunerile față de astfel de entități.

Domeniul de aplicare

6. Acest ghid duce la îndeplinire mandatul acordat ABE în baza articolului 395 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013².
7. Acest ghid se bazează în special pe articolele 73 și 74 din Directiva 2013/36/UE³, care prevăd ca instituțiile să aibă strategii și procese sănătoase, eficiente și cuprinzătoare pentru a evalua și a menține în permanență valorile, tipurile și repartizarea capitalului intern pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor la care sunt sau ar putea fi expuse, precum și procese eficiente pentru a identifica, gestiona, monitoriza și raporta aceste riscuri și mecanisme de control intern adecvate; și pe articolele 97 și 103 din Directiva 2013/36/UE, care prevăd ca autoritățile competente să revizuiască acordurile, strategiile, procesele și mecanismele implementate de instituții pentru a respecta Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE și pentru a evalua riscurile la care instituțiile sunt sau ar putea fi expuse și ca acestea să poată aplica procesul de supraveghere și evaluare (SREP) instituțiilor care sunt sau ar putea fi expuse unor riscuri similare sau care ar putea prezenta riscuri similare pentru sistemul financiar.
8. Acest ghid se aplică expunerilor față de entitățile din sectorul bancar paralel, așa cum sunt ele definite mai jos.
9. Acest ghid se aplică instituțiilor cărora li se aplică Partea a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (Expuneri mari), în conformitate cu nivelul de aplicare stipulat în Partea I, Titlul II din regulamentul respectiv.

---

² Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 321, 30.11.2013, pag. 6).

³ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, pag. 338).

Destinatari

10. Prezentul ghid se adresează autorităților competente prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și instituțiilor financiare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Definiții

11. Dacă nu se prevede altfel, termenii folosiți și definiți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și Directiva 2013/36/UE vor avea același înțeles în ghid. În plus, în sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

Activități de intermediere a creditelor	Activități bancare ce presupun transformarea scadențelor, transformarea lichidităților, efect de levier, transfer al riscului de credit sau activități similare. Aceste activități includ cel puțin pe cele enumerate la următoarele puncte ale anexei 1 la Directiva 2013/36/UE: punctele 1-3, 6-8 și 10.
Expuneri față de entități din sectorul bancar paralel	Expuneri față de entități individuale din sectorul bancar paralel conform Părții a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu o valoare a expunerii, după luarea în calcul a efectului diminuării riscului de credit conform articolelor 399-403 și a scutirilor conform articolelor 400 și 493 alineatul (3) din regulamentul respectiv, egală cu sau mai mare de 0,25% din capitalul eligibil al instituției, așa cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul (71) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Entități din sectorul bancar paralel	Întreprinderi care desfășoară una sau mai multe activități de intermediere a creditelor și care nu sunt întreprinderi excluse.
Întreprinderi excluse	(1) întreprinderi incluse în supravegherea consolidată pe baza situației consolidate a unei instituții așa cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul (47) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

---

(2) întreprinderi care sunt supravegheate pe bază consolidată de o autoritate competentă dintr-un stat terț conform legii unui stat terț ce aplică cerințe prudențiale și de supraveghere cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

(3) întreprinderi care nu se încadrează la punctele (1) și (2), dar care sunt:

(a) instituții de credit; (b) firme de investiții;

(c) instituții de credit din state terțe, în cazul în care statul terț aplică instituției respective cerințele prudențiale și de supraveghere cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune;

(d) firme de investiții din state terțe recunoscute;

(e) entități care sunt instituții financiare autorizate și supravegheate de autoritățile competente sau de autoritățile competente din statele terțe și supuse unor cerințe prudențiale comparabile din punct de vedere al robusteții cu cele aplicate instituțiilor în care expunerea instituției față de entitatea respectivă este tratată ca o expunere față de o instituție conform articolului 119 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(f) entitățile menționate la punctele (2) - (23) de la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE;

(ii) instrumentele menționate la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2013/36/CE;

(h) societăți holding de asigurare, societăți de asigurare, societăți de reasigurare și societăți de asigurare din terțe state și societăți de reasigurare din terțe state în care regimul de supraveghere al statului terț respectiv este considerat echivalent;

(i) (i) întreprinderile excluse din domeniul de

aplicare al Directivei 2009/138/CE⁴ conform articolului 4 din această directivă;

(j) instituții de furnizare de pensii ocupaționale în sensul punctului (a) al articolului 6 din Directiva 2003/41/CE⁵ sau supuse unor cerințe prudențiale și de supraveghere comparabile din punctul de vedere al robusteții cu cele aplicate asupra instituțiilor în sensul punctului (a) al articolului 6 din Directiva 2003/41/CE;

(k) organisme de plasament colectiv:

(i) (d) în sensul articolului 1 din Directiva 2009/65/CE⁶;

(ii) înființate în state terțe în care sunt autorizate în baza unor legi ce prevăd că sunt supuse supravegherii considerată echivalentă cu cea stipulată în Directiva 2009/65/CE;

(iii) (iii) în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE⁷ cu excepția:

- întreprinderilor care utilizează efectul de levier în mod semnificativ conform articolului 111 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 231/2013⁸ al Comisiei și/sau

---

⁴ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (republicată) (JO L 335, 17.12.2009, pag. 1).

⁵ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, pag. 10).

⁶ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (republicată) (JO L 302, 17.11.2009, pag. 32).

⁷ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁸ Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la scutiri, condiții generale de funcționare, depozitari, efect de levier, transparență și supraveghere (JO L 83, 22.3.2013, pag. 1).

- întreprinderilor cărora le este permis să inițieze împrumuturi sau să achiziționeze expuneri din credite ale unor terțe părți în bilanțul lor conform regulilor aplicabile ale fondurilor sau documentelor constitutive;

(iv) care sunt autorizate ca „fonduri de investiții europene pe termen lung” în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/760⁹;

(v) în sensul articolului 3 (1) (b) din Regulamentul (UE) 346/2013¹⁰ („fondurilor de antreprenoriat social eligibile);

(vi) în sensul articolului 3 alineatul litera (b) din Regulamentul (UE) 345/2013¹¹ („fonduri cu capital de risc eligibile”).

cu excepția întreprinderilor care investesc în active financiare cu o scadență reziduală ce nu depășește doi ani (active pe termen scurt) și au ca obiective distincte sau cumulative oferirea de randamente aliniate la ratele pieței monetare sau păstrarea valorii investiției (fondurile de pe piața monetară);

(l) contrapărțile centrale (CPC) definite la punctul (1) al articolului 2 din Regulamentul (UE) Nr. 648/2012¹² și constituite în UE și CPC

---

⁹ Regulamentul (EU) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, pag. 98).

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115/1, 25.4.2013, pag. 18).

¹¹ Regulamentul (CE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, pag. 1).

¹² Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, pag. 1).

din statele terțe recunoscute de AVEMP conform articolului 25 din regulamentul respectiv;

(m) emitenții de monedă electronică definiți la punctul (3) al articolului 2 din Directiva 2009/110/CE¹³;

(n) instituțiile de plată definite la punctul (4) al articolului 4 din Directiva 2007/64/CE¹⁴;

(o) entitățile a căror activitate principală constă în derularea activităților de intermediere a creditelor pentru întreprinderile-mamă ale acestora, pentru filialele lor sau pentru alte filiale ale întreprinderilor-mamă ale acestora;

(p) autoritățile de rezoluție, vehiculele de administrare a activelor și instituțiile-punte definite la punctele (18), (56) și (59) de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE¹⁵ și entitățile deținute integral sau parțial de una sau mai multe autorități publice constituite înainte de data de 1 ianuarie 2016 în scopul primirii și deținerii unora dintre sau tuturor activelor, drepturilor și obligațiilor aparținând uneia sau mai multor instituții în vederea păstrării sau restaurării viabilității, lichidității sau solvabilității unei instituții sau stabilizării pieței financiare.

---

¹³ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind inițierea, exercitarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor de bani electronici, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, pag. 7).

¹⁴ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, pag. 1).

¹⁵ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

3. Punere în aplicare

Data punerii în aplicare

12. Prezentul ghid se aplică începând de la 1 ianuarie 2017.

4. Cerințe privind limitele de expunere față de entități din sectorul bancar paralel

---

13. Instituțiile trebuie să respecte principiile generale menționate în prezenta secțiune, precum și să stabilească limitele menționate în secțiunea 5, după caz.

Procese eficiente și mecanisme de control

14. Instituțiile trebuie:

- a. să își identifice expunerile individuale față de entități din sectorul bancar paralel, toate riscurile posibile pentru instituție rezultate din aceste expuneri, precum și impactul posibil al acestor riscuri.
- b. să definească un cadru intern pentru identificarea, gestionarea, controlul și reducerea riscurilor prezentate la punctul a). Acest cadru trebuie să cuprindă analize clar definite care să fie realizate de responsabilii de risc cu privire la activitatea unei entități din sectorul bancar paralel față de care apare o expunere, riscurile posibile pentru instituție și probabilitatea de contaminare provenită din aceste riscuri pentru entitate. Aceste analize trebuie realizate sub supravegherea comitetului de risc de credit, care trebuie informat în mod corespunzător despre rezultate.
- c. să se asigure că riscurile prezentate la litera a) sunt luate în considerare în mod adecvat în cadrul Evaluării Adecvării Capitalului Intern (ICAAP) a instituției și în cadrul planificării capitalului.
- d. pe baza evaluării realizate conform literei a), să stabilească toleranța la risc/apetitul la risc a(l) instituției pentru expuneri față de entități din sectorul bancar paralel.
- e. să implementeze un proces robust pentru determinarea interconectării între entitățile din sectorul bancar paralel și dintre entitățile din sectorul bancar paralel și instituție. Acest proces trebuie să abordeze în special situațiile în care interconectarea nu poate fi determinată și să stabilească tehnici de reducere adecvate pentru abordarea posibilelor riscuri apărute din această incertitudine.
- f. să aibă proceduri efective și procese de raportare către organul de conducere cu privire la expunerile față de entități din sectorul bancar paralel, incluse în cadrul general de gestionare a riscurilor al instituției.
- g. să implementeze planuri de acțiune adecvate în cazul unei încălcări a limitelor stabilite de instituție în conformitate cu Secțiunea 5.

Supravegherea de către organul de conducere al instituțiilor

15. La supravegherea aplicării principiilor menționate mai sus, precum și a aplicării limitelor prevăzute în conformitate cu abordarea principală de la secțiunea 5, organul de conducere al instituției trebuie, cu o regularitate predeterminată:
- a. să revizuiască și să aprobe apetitul pentru risc al instituției la expuneri față de entități din sectorul bancar paralel și limitele totale și individuale stabilite în acord cu secțiunea 5;
  - b. să revizuiască și să aprobe procesul de gestionare a riscurilor pentru a gestiona expunerile față de entități din sectorul bancar paralel, inclusiv analiza riscurilor apărute din aceste expuneri, tehnici de reducere a riscurilor și posibilul impact asupra instituției în scenarii de stres;
  - c. să revizuiască expunerile (pe bază individuală și agregată) ale instituției față de entități din sectorul bancar paralel ca procent din expunerile totale și pierderile anticipate și suportate;
  - d. să se asigure că stabilirea limitelor menționate în acest ghid este documentată, inclusiv eventuale modificări ale acestora.
16. Organul de conducere al instituției îi poate delega conducerii superioare revizuirile prevăzute la alineatul 15 literele a) - d).

5. Abordarea principală pentru stabilirea limitelor de expunere la entități din sectorul bancar paralel

---

Stabilirea unei limite totale a expunerilor față de entități din sectorul bancar paralel

17. Instituțiile trebuie să stabilească o limită totală a expunerii lor la entități din sectorul bancar paralel raportată la capitalul lor eligibil.
18. La stabilirea unei limite totale a expunerilor față de entități din sectorul bancar paralel, fiecare instituție trebuie să ia în considerare:
  - a. modelul său de afaceri, cadrul de gestiune a riscurilor prevăzut la paragraful 14b), precum și apetitul la risc prevăzut la paragraful 14d);
  - b. dimensiunea expunerilor sale actuale față de entități din sectorul bancar paralel raportată la expunerile sale totale și la expunerea sa totală față de entități reglementate din sectorul financiar;
  - c. interconectarea prevăzută la paragraful 14e).

Stabilirea limitelor individuale ale expunerilor față de entități din sectorul bancar paralel

19. Independent de limita totală și în plus față de aceasta, instituțiile trebuie să stabilească limite mai strânse ale expunerilor individuale ale acestora față de entități din sectorul bancar paralel. La stabilirea acestor limite, în cadrul procesului lor de evaluare internă, instituțiile trebuie să ia în considerare:
  - a. statutul legal al entității din sectorul bancar paralel, în special dacă se supune oricărui tip de cerințe prudențiale sau de supraveghere;
  - b. situația financiară a entității din sectorul bancar paralel, inclusiv, printre altele, poziția sa de capital, efectul de levier și poziția de lichiditate;
  - c. informațiile disponibile legate de portofoliul entității din sectorul bancar paralel, în special de creditele neperformante;
  - d. dovezile disponibile legate de caracterul adecvat al analizei de credit realizate de entitatea din sectorul bancar paralel asupra portofoliului său, dacă este cazul;
  - e. dacă entitatea din sectorul bancar paralel va fi vulnerabilă la prețul activelor sau la volatilitatea calității creditelor;

- f. concentrarea activităților de intermediere a creditelor raportată la alte activități comerciale ale entității din sectorul bancar paralel;
- g. interconectarea prevăzută la paragraful 14 e);
- h. orice alți factori relevanți identificați de instituție conform paragrafului 14 a).

6. Abordarea de rezervă

---

20. Dacă instituțiile nu sunt capabile să aplice abordarea principală prevăzută la secțiunea 5, expunerile lor totale față de entități din sectorul bancar paralel trebuie supuse limitelor expunerilor mari în conformitate cu articolul 395 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (inclusiv utilizarea articolului 395 alineatul (5) din același regulament) („abordarea de rezervă”).

21. Abordarea de rezervă trebuie aplicată în felul următor:

- a) Dacă instituțiile nu pot întruni cerințele referitoare la procesele efective și mecanismele de control sau supravegherea de către organul lor de conducere conform prevederilor din secțiunea 4, ele trebuie să folosească abordarea de rezervă pentru toate expunerile lor față de entități din sectorul bancar paralel (adică suma tuturor expunerilor lor față de entități din sectorul bancar paralel).
- b) Dacă instituțiile pot întruni cerințele privind procesele efective și mecanismele de control sau supravegherea de către organul lor de conducere conform prevederilor din secțiunea 4, dar nu pot strânge suficiente informații pentru a le permite să stabilească limite adecvate conform prevederilor din secțiunea 5, ele trebuie să folosească abordarea de rezervă doar în cazul expunerilor față de entități din sectorul bancar paralel pentru care instituțiile nu sunt capabile să strângă suficiente informații. Abordarea principală prevăzută în secțiunea 5 trebuie aplicată celorlalte expuneri față de entități din sectorul bancar paralel.